CERNIN

ZIUA AVIAȚIEI

Luni, 17 iunie, a.c., dimineața, la Monumentul Eroilor Aerului din București s-a desfășurat tradiționalul ceremonial militar cu care încep, în fiecare an, manifestările de sărbătorire a Zilei Aviației Române.

În prezența secretarului de stat la Ministerul Apărării Naționale și șef al Departamentului pentru Relația cu Parlamentul, Armonizare Legislativă și Relații Publice, domnul Sorin Encuțescu, a reprezentanților conducerii ministerelor și instituțiilor de profil, a unor foști comandanți ai Aviației Militare, membri ai A.R.P.I.A., precum și a unui numeros public, au fost depuse coroane de flori din partea: Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, Statului Major al Forțelor Aeriene, Statului Major al Forțelor Terestre, Autorității Aeriene Civile din România, ROMATSA, ROMAVIA, Asociației Române pentru Propaganda și Istoria Aeronauticii și Federației Aerospațiale Române, Aeroclubului României, Federației Aeronautice Române.

pagina 4-5

Evaluări temeinice, proiecte curajoase

Moment de bilanţ în bazele destinate instrucţiei centralizate a militarilor în termen: evaluarea şi repartiţia la unităţi

pagina 6

Emoţiile unui examen de foc

pagina 3

Infrastructură modernă în Baza Aeriană Câmpia Turzii

pagina 7

ROMÂNIA – APRECIATĂ PENTRU ACŢIUNILE SALE ÎN AFGANISTAN

„Cred că este corect să arătăm– afirmă JEFFREY SIMON, analist la Institutul de Studii Strategice din Washington – că România face, de fapt, mai mult decât fac unele ţări membre ale NATO în această misiune pe termen lung...”

Participarea activă a României la misiunea Forței Internaționale din Afganistan (ISAF), contribuția ei, inclusiv militară, la operațiunile împotriva terorismului internațional sunt recunoscute și apreciate în mod public, printre alții, de către **Jeffrey Simon,** analist al Institutului de Studii Strategice al Universității Naționale de Apărare din Washington, organism care realizează studii și analize strategice pentru Pentagon, pentru Statul Major Întrunit al Armatei S.U.A. Astfel, într-un recent interviu acordat postului Radio România, apreciatul analist a afirmat că țara noastră a fost “de mare ajutor” în misiunile antiteroriste de după 11 septembrie 2001, subliniind în mod special contribuția românească la forța de menținere a păcii din Afganistan. **“Cred că este corect să arătăm** – a declarat Jeffrey Simon – **că România face, de fapt, mai mult decât fac unele ţări membre ale NATO în această misiune pe termen lung... Ceea ce s-a întâmplat după 11 septembrie a fost o mai mare recunoaștere a importanței geostrategice a României, în special din perspectiva mai amplă a luptei împotriva terorismului. Este acesta unul din motivele pentru care candidatura României la integrarea în NATO a fost consolidată, iar rolul României este foarte probabil că va fi din ce în ce mai important”.**

În eforturile atât de mult apreciate pe care România le face în cadrul luptei împotriva terorismului internațional, cu precădere în misiunea ISAF, Forțelor Aeriene le revine meritul de a fi fost deschizătorul de drum, dar și acela de a fi executat cu succes numeroase misiuni de luptă în zbor.După cum se știe, luni, 28 ianuarie 2002, aeronava militară românească C-130 Hercules cu numărul 6166 a plecat de pe Baza 90 Transport Otopeni cu destinația Afganistan, ducând la Kabul detașamentul de militari români și logistica acestora pentru misiunea ISAF. De atunci, periodic, au loc transporturi spre și dinspre Afganistan, piloții militari români avându-și “domiciliul” provizoriu în orașul pakistanez Karachi.

Cu același tip de aeronavă va fi transportat, în orașul afgan Kandahar, și Batalionul 26 “Neagoe Basarab”, cu un efectiv de 405 militari, care ia parte, începând cu 1 iulie a.c., la misiunea ISAF. În mai multe curse consecutive, piloții militari vor transporta luptătorii români, după un program judicios pus la punct. La mansa aeronavelor C-130 Hercules se află profesioniști desăvârșiți, nu o dată apreciați în mod public de importanți factori de conducere din staff-ul NATO, din conducerea ISAF.

Publicație editată de
Statul Major al Forțelor Aeriene

Nr. 9 (42) • IUNIE – 2002

Au mai rămas patru luni şi jumătate până la summit-ul NATO de la Praga

ROMÂNIA – PRINTRE FAVORIŢII PROCESULUI DE INTEGRARE EURO-ATLANTICĂ

Pe măsură ce zilele se scurg şi ne apropiem de summit-ul NATO de la Praga, eveniment de însemnătate deosebită pentru Europa şi pentru întreaga omenire, sporesc şi speranţele românilor ca ţara noastră să fie invitată la aderare, să devină membru de facto **şi** de jure **al Alianţei Nord-Atlantice. Iar speranţele noastre au ca fundament, pe de o parte, eforturile concertate pe calea reformei structurale a societăţii şi a organismului militar, iar pe de altă parte, aprecierile laudative, sprijinul şi "notele" mari pe care Statele Unite şi ţările occidentale le acordă României în "cursa" pentru integrarea euro-atlantică, ceea ce ne menţine, în continuare, în "cărţile" summit-ului de la Praga, din noiembrie a.c.**

Iată, pe scurt, câteva din semnele şi semnalele pozitive la adresa României, tot atâtea argumente în favoarea unui happy-end pentru noi la "examenul" din capitala Cehiei.

✦ **STATELE UNITE SUNT CU NOI.** Mai mulţi oficiali americani implicaţi în procesul de extindere a Alianţei Nord-Atlantice, printre care comandantul suprem al Forţelor NATO în Europa, generalul Joseph Raltson, au fost audiaţi, recent, în subcomitetul pentru Europa al Comitetului pentru Relaţii Internaţionale din cadrul Camerei Reprezentanţilor a Congresului S.U.A., prilej cu care cei audiaţi au subliniat, la unison, progresele substanţiale înregistrate de ţările candidate la admiterea în Alianţă, contribuţia acestora, **în special a ROMÂNIEI,** la operaţiunile militare NATO din Balcani şi din Afganistan.

Aceeaşi concluzie a reieşit şi pe timpul audierilor, din Senatul american, unde subsecretarul de stat pentru afaceri politice, Marc Grossman, şi subsecretarul de stat pentru politica apărării, Douglas Feith, au declarat că, în virtutea argumentului "cu cât avem mai mulţi aliaţi, cu atât vom fi mai puternici", S.U.A. sprijină varianta lărgirii NATO, la Praga, cu şapte noi state, printre care şi **ROMÂNIA.**

În acelaşi sens, în cadrul conferinţei cu tema "Provocări de securitate în regiunea Mării Negre", organizată de Centrul de Studii Strategice şi Internaţionale din Washington (CSIS), preşedintele Comitetului S.U.A. pentru NATO, Bruce Jackson, a declarat că, dacă **ROMÂNIA** şi Bulgaria vor intra efectiv în Alianţa Nord-Atlantică în 2003–2004, securitatea în regiunea Mării Negre "va căpăta un fundament solid, prin acoperirea a două laturi ale bazinului acesteia". Fenomenele europene majore – s-a subliniat în conferinţă – sunt, la ora actuală, "securitatea strategică a Mării Negre, integrarea Balcanilor şi sistemul de securitate al Mării Adriatice". Iar hărţile politico-militare pentru anul 2010, prezentate de Bruce Jackson la CSIS, cuprind ca arie acoperită de NATO şi teritoriul **ROMÂNIEI!**

✦ **EUROPA NE LAUDĂ ŞI NE SPRIJINĂ.** Recent, cotidianul britanic **"The Times"** a publicat un articol cu titlul "Aderarea la NATO este un element cheie pentru viitorul unei naţiuni renăscute", dedicat României şi eforturilor sale în direcţia integrării în NATO. Ziarul evidenţiază succesele obţinute de România în domeniul reformei Forţelor Armate şi apreciază că neadmiterea acestei ţări în Alianţă ar fi o eroare şi ar reprezenta o lovitură nedreaptă pentru Guvernul de la Bucureşti. Articolul relevă că, pentru România, integrarea în NATO şi U.E. reprezintă "reocuparea locului său natural în cadrul unei Europe libere, după o jumătate de secol de izolare comunistă".

De altfel, în mediul politico-diplomatic britanic se apreciază în mod deosebit progresele realizate de România şi, îndeosebi, contribuţia sa la alianţa globală şi campania militară împotriva terorismului internaţional. Marea Britanie susţine întru totul varianta americană de "extindere robustă" a NATO, cu şapte state, inclusiv **ROMÂNIA.**

În aceeaşi idee, secretarul apărării din Marea Britanie, Geoffrey Hoon, aflat zilele trecute în ţara noastră, la invitaţia ministrului român al apărării, Ioan Mircea Paşcu, a declarat că ţara sa apreciază în mod deosebit progresele României în toate planurile, salută contribuţia militarilor români pe frontul antiterorist din Afganistan şi "sprijină în mod constant" integrarea **ROMÂNIEI** în Alianţa Nord-Atlantică, socotind că, prin aceasta, "Alianţa s-ar întări pe flancul ei sudic".

Veşti bune pentru România şi din **Germania.** Recent, Bundestagul a aprobat două moţiuni foarte importante, referitoare, una – la eliminarea din documentele pregătitoare pentru summit-ul de la Praga a procedurii "admiterea în măsura posibilului", care se referea la România, ţara noastră fiind enumerată **fără condiţii** alături de ceilalţi şase candidaţi, iar cealaltă – la menţinerea politicii de deschidere a Alianţei şi pentru alte state (Macedonia, Albania, Croaţia), după summit-ul de la Praga.

În Bundestag s-au evidenţiat, cvasiunanim, progresele României în implementarea controlului civil al Forţelor Armate, apreciindu-se că actualii candidaţi la aderare sunt "mult mai bine pregătiţi decât primele trei state primite în Alianţă" (Polonia, Cehia şi Ungaria – **n.n.**). Parlamentarii germani au cerut Guvernului de la Berlin respingerea temerilor generate de eventualele costuri exagerate ale extinderii NATO şi au apreciat că "extinderea Alianţei este în interesul Germaniei şi al Europei, întrucât asigură stabilitatea internă a continentului".

Iată şi concluziile finale ale studiului privind lărgirea NATO, întocmit de Institutul de Studii Strategice şi Internaţionale din **Portugalia:** în Alianţă trebuie primite acele state care nu doar "consumă" securitate, ci şi "produc", aşa cum este cazul **ROMÂNIEI;** să fie primite acele state care să contribuie, efectiv, la întărirea Alianţei şi care să poată, realmente, să participe la toate operaţiunile militare iniţiate de NATO; eforturile făcute de România după summit-ul de la Madrid au propulsat-o printre "candidaţii de valoare" la primirea în Alianţă, în noiembrie, la Praga, **ROMÂNIA** putând contribui, într-adevăr, la asigurarea securităţii şi stabilităţii în Balcani şi în Europa!

✦ **ŞI NATO ESTE DE PARTEA ROMÂNIEI.** Da, şi conducerea Alianţei, structurile ei fundamentale sunt de partea ţării noastre, se pronunţă unanim în favoarea admiterii României în NATO la summit-ul de la Praga. În acest sens, secretarul general al Alianţei, lordul George Robertson, declara, zilele trecute: "România a făcut eforturi deosebite pentru a deveni membră a NATO şi are toate şansele de a fi invitată să se alăture Alianţei Nord-Atlantice pe timpul reuniunii de la Praga... România a înregistrat progrese însemnate în toate domeniile. Felicit România pentru sprijinul acordat luptei împotriva terorismului internaţional, ulterior atacurilor din 11 septembrie 2001, în Statele Unite, însă accederea în NATO nu reprezintă o recompensă pentru un serviciu onorat şi nici un dar pentru un stat candidat sau altul. Mă bucur că România a înţeles acest lucru şi acţionează în consecinţă... Dimensiunea sudică a Alianţei are o importanţă deosebită, iar în ceea ce priveşte România, aceasta trebuie să continue implementarea reformelor. La Praga, decizia finală va fi luată în funcţie de meritele fiecărui candidat în parte. Perseveraţi!"

Mai limpede nici nu se poate. Putem accede în NATO numai prin propriile eforturi, numai perseverând în îndeplinirea obiectivelor de aderare, asumate prin documentul MAP. Şi putem face acest lucru! Şi vrem să facem acest lucru! Numai de la acest punct încolo optimismul nostru se poate justifica, speranţele pentru Praga pot fi realiste!

Pagină realizată de
NICOLAE RADU

MONDO MILITARE

▸ ▸ ▸ **REDUCERE DE EFECTIVE.** Potrivit agenţiei de presă **ITAR-TASS,** efectivele şi tehnica militară aparţinând Grupării 27 Aviaţie, din compunerea contingentului rus din cadrul KFOR (Kosovo), au fost reduse cu 30 de piloţi, tehnicieni şi mecanici, precum şi cu 3 elicoptere de transport de tipul "Mi-8" şi un elicopter de atac de tipul "Mi-24". La această oră, gruparea rusă are un efectiv de 30 de militari, dotaţi cu două elicoptere "Mi-8" şi 3 elicoptere Mi-24".

▸ ▸ ▸ **"MAPLE FLAG 2002".** Timp de 10 zile, în zona Cold Lake (Canada), s-a desfăşurat aplicaţia aeriană purtând denumirea de cod "Maple Flag 2002". Potrivit agenţiei **REUTERS,** care a transmis această ştire, la exerciţii au participat 4.500 de militari din S.U.A., Canada, Danemarca, Marea Britanie, Franţa, Suedia, Germania, Singapore, Noua Zeelandă, Olanda, Austria, Grecia şi Italia, precum şi observatori militari din Slovenia şi Turcia. Scopul aplicaţiei a fost dezvoltarea interoperabilităţii între Forţele Aeriene Militare ale celor 13 state participante.

▸ ▸ ▸ **TEST "TOPOL-M".** Surse aparţinând Ministerului Apărării al Federaţiei Ruse, citate de agenţia **ITAR-TASS,** au anunţat că Forţele Strategice ale Rusiei au executat cu succes un test de lansare a unei rachete balistice intercontinentale de tipul "TOPOL-M", similară cu racheta de producţie americană "MINUTEMAN-3" (purtătoare de armament nuclear). Racheta "TOPOL-M" a fost lansată de pe cosmodromul de la Plessetsk, situat în nord-vestul Rusiei şi a lovit o ţintă aflată în poligonul militar din Koura (Peninsula Kamtciatka), după parcurgerea a circa 7.000 de kilometri.

▸ ▸ ▸ **CONTRACT.** Din Paris, agenţia de ştiri **FRANCE PRESSE** transmite că Ministerul Apărării al Franţei a încheiat un contract, în valoare totală de 15 milioane euro, cu Oficiul Naţional pentru Studii şi Cercetări Aerospaţiale (ONERA), pentru cercetarea şi dezvoltarea unei noi generaţii de radare – "INOVANTE". Autorităţile militare franceze preconizează să realizeze, până în anul 2005, un sistem de detectare, localizare şi identificare a ameninţării, unic în Europa, iar contractul încheiat cu ONERA se înscrie în efortul de dezvoltare a tehnologiilor de vârf în domeniul militar şi de reducere a decalajului pe care Franţa îl are faţă de S.U.A. în acest domeniu.

▸ ▸ ▸ **MODERNIZARE.** Conducerea Forţelor Aeriene Militare ale Federaţiei Ruse, citată de agenţia **ITAR-TASS,** analizează posibilitatea modernizării avionului de vânătoare-interceptare "MiG-31", prevăzută în Programul de înzestrare a Forţelor Aeriene Militare până în anul 2010. În cadrul procesului de modernizare se urmăreşte echiparea aeronavelor militare de tipul "MiG-31" cu aparatură de bord performantă şi noi tipuri de rachete dirijate.

▸ ▸ ▸ **ACORD.** Aşa cum informează agenţia **CTK,** miniştrii apărării din Slovacia, Cehia, Ungaria şi Polonia au semnat, recent, la Pieştany (Slovacia) un acord privind modernizarea în comun a elicopterelor de luptă de tipul "Mi-24", aflate în înzestrarea Forţelor Aeriene ale acestor ţări. Conform acordului, cele patru state vor elabora un proiect ce va aduce beneficii importante economiilor naţionale prin folosirea potenţialului propriilor industrii de armament.

▸ ▸ ▸ **DISLOCARE.** După cum relatează agenţia **ASSOCIATED PRESS,** Escadrila 211 Vânătoare americană a revenit la Baza Aeriană Oceana, după o perioadă de şase luni de dislocare în Marea Arabiei. Baza Aeriană Oceana este singura de pe teritoriul S.U.A. unde pot ateriza şi de pe care pot decola avioanele de tip "F-14", a căror misiune principală este sprijinul portavioanelor aparţinând flotelor S.U.A. din Oceanul Pacific şi din Oceanul Atlantic.

▸ ▸ ▸ **"AMADEUS 2002".** În spaţiul aerian al Austriei s-a desfăşurat aplicaţia aeriană multinaţională denumită codificat "Amadeus 2002". După cum relevă agenţia **FRANCE PRESSE,** la exerciţii au participat Franţa (cu patru aeronave militare de tipul "Mirage 2000C" şi câte un avion de tipurile "Mirage 2000B" şi "E-3F Awacs), Elveţia (cu patru avioane de tipul "F/A-18"), Austria (cu cinci elicoptere model "Alouette 3", opt avioane de tipul "SAAB S-35 OE Drakken", şase aparate de tipul "SAAB 105 OE" şi două model "Pilatus PC-6") şi Italia (cu patru avioane de tipul "Tornado"). În prima fază s-au executat antrenamente de comandament şi stat major, iar în cea de-a doua, denumită "LIVEX", s-au desfăşurat acţiuni tip de conducere a operaţiilor aeriene. Scopul aplicaţiei l-a constituit creşterea interoperabilităţii între unităţile aeriene ale statelor participante, în cadrul unei operaţii multinaţionale de menţinere a păcii ("peace–keeping").

ACCIDENTE AVIATICE

▸ ▸ ▸ **"TORNADO" (GERMANIA).** După cum transmit surse militare din Berlin, un avion militar în dublă comandă de tipul "Tornado", aparţinând Forţelor Aeriene Militare ale Germaniei, s-a prăbuşit într-o regiune din statul american New Mexico, la aproximativ 30 kilometri nord de baza aeriană Holloman. Accidentul a avut loc în timpul unor exerciţii aeriene comune americano-germane, desfăşurate pe teritoriul S.U.A.

TORNADO

▸ ▸ ▸ **"Mi-8" (FEDERAŢIA RUSĂ).** Potrivit unui comunicat al Ministerului pentru Situaţii Excepţionale, un elicopter militar de tipul "Mi-8", aparţinând Forţelor Aeriene ale Federaţiei Ruse, s-a prăbuşit în apropiere de muntele Aktur, din Altai. Membrii echipajului şi-au pierdut viaţa. Nu se cunosc, deocamdată, cauzele accidentului.

▸ ▸ ▸ **"JAGUAR" (INDIA).** Un avion de luptă de tipul "Jaguar", din înzestrarea Forţelor Aeriene Militare ale Indiei, s-a prăbuşit imediat după decolare în apropierea bazei aeriene de la Ambala, situată la circa 200 de kilometri nord de New Delhi. Pilotul nu s-a putut catapulta şi şi-a pierdut viaţa în catastrofă.

În poligonul Capu Midia, rachetiştii au trăit

Emoţiile unui examen de foc

În poligonul Capu Midia, Regimentul 17 Rachete Sol-Aer a executat, recent, trageri de luptă. Am fost acolo, încercând să surprindem pentru cititorii revistei noastre cele mai importante secvenţe ale examenului de foc pe care l-au susţinut rachetiştii antiaerieni.

Încărcarea rachetei pe rampa de lansare

ULTIMELE PREGĂTIRI

Soarele de-abia îşi uscase veşmântul după baia-i nocturnă. Aninat la două degete deasupra mării calme, scruta cerul. Era numai al lui. Cei câţiva norişori străvezii se destrămau, înţelegând că nu aveau nici o şansă în faţa

Colonelul Victor Filimon, comandant al Regimentului 17 Rachete Sol-Aer

razelor sale. Doi pescăruşi se prinseseră într-un dans relaxant, peste ape, dezmorţindu-şi aripile. Cei care ştiu să desluşească semnele naturii ar fi prezis, cu siguranţă, o zi liniştită de vară.

Pe ţărm, la umbra amplasamentului de campanie, începuse deja raportul regimentului. Comandanţii subunităţilor primeau ultimele precizări în vederea realizării misiunii în cele mai bune condiţii. Această activitate a durat doar câteva minute. Oamenii ştiau foarte bine ce aveau de făcut. Antrenamentele demonstraseră cu prisosinţă lucrul acesta.

În curând, comandantul regimentului avea să ordone trecerea subunităţilor în starea de pregătire pentru luptă, care să permită urmărirea electronică a elicopterului IAR-330 pe timpul evoluţiei sale deasupra mării, având ca misiune cercetarea aeriană şi maritimă a sectorului de tragere, precum şi verificarea orientării rampei de lansare a rachetelor ţintă, situate pe platforma maritimă GABARA.

În subunităţile de foc, ultimele activităţi de pregătire a tragerii sunt în toi. Este momentul încărcării rachetelor pe rampele de lansare. Deşi servanţii făcuseră de sute de ori această manevră, sunt puţin emoţionaţi acum, când lângă fiecare dintre ei se află câte un membru al echipei de arbitri. Emoţiile dispar, însă, ca prin farmec, o dată cu prima comandă a comandantului de rampă: "Racheta în poziţie de luptă!" Mâinile încep să lucreze rapid şi sigur, ritmul alert al operaţiunilor fiind impus de rapoartele scurte ale servanţilor care se aud până departe, pe mare: "Servant 1, GATA!", "Servant 2, GATA!", "Servant 3, GATA!" În câteva minute, toate rachetele sunt în poziţie de luptă, iar echipele rampelor de lansare şi arbitrii părăsesc amplasamentele de tragere.

LANSARE! ...ŞI FELICITĂRI!

Tragerile urmează să înceapă dintr-un moment în altul. Privitorii îşi caută locuri prielnice pentru a putea urmări spectacolul în cele mai bune condiţii de vizibilitate şi siguranţă.

Deodată, săgeţile celor două rampe de lansare ale primei subunităţi se ridică în văzduh. Deşi nu se vede nimic pe cerul senin, în larg, prima rachetă ţintă este lansată de pe GABARA. Rachetele divizionului, lucind ameninţător în bătaia soarelui, câştigă întreaga atenţie a asistenţei. Brusc, un tunet apocaliptic sparge liniştea de mormânt de până atunci. Prima rachetă porneşte, într-un sâsâit prelung, tăind cerul într-un teribil, gigantic, neprietenos arc de foc. Soarele păleşte. Pământul se cutremură. Soldaţii, cu capetele înfundate între umeri, probabil că nici nu respiră. Nu au timp să-şi revină. La câteva secunde, filmul se repetă, cadru cu cadru. Acelaşi tunet apocaliptic, acelaşi sâsâit nefiresc, acelaşi cerc de foc care se stinge undeva, departe, în ciuperca unei explozii. La ţintă.

Intru în cabina indicare-dirijare a subunităţii care urmează să execute următoarele două lansări. Totul este întunecat. Aud voci, însă nu văd decât ecranele fosforescente ale aparaturii. După un timp, încep să disting oamenii din faţa ecranelor: echipa de luptă şi arbitrii. Pentru că este, totuşi, întuneric în cabină, pentru mine, lansarea următoarelor două rachete este o experienţă auditivă: "Puneţi la pregătire rachetele"... "Rachetele gata pentru tragere"... "Divizionul gata pentru tragere"... "Numărătoare inversă"... "Ţintă în sector"... "Lansare!"... Bum! (prelung, dar înfundat)... Ploaie de pământ peste cabină... "Prindere canal 1"... "Bravo, operatorii!"... "Prima explozie"... "Felicitări!"

Nu reuşesc să le văd chipurile acestor oameni decât atunci când ies din cabină. Sunt asudate, însă luminoase. Afară îi aşteaptă ceilalţi membri ai divizionului, bucurându-se ca nişte copii. Ofiţeri, militari angajaţi pe bază de contract, maiştri militari, soldaţi şi subofiţeri îşi strâng mâinile, se felicită şi se îmbrăţişează. "S-au dus direct la ţintă; ată!" **Locotenentul Marian Marinescu,** comandant de baterie, şi **locotenentul Stelu Porcărin,** ofiţer cu dirijarea, sunt ridicaţi pe braţe de colegii lor, în semn de preţuire. "Aveţi grijă să nu-i scăpaţi! Ar fi păcat să-i pierdem, după ce s-au pregătit atât..." – se auzi o voce de undeva, din mulţime.

Urmează, apoi, tragerile cu artileria antiaeriană asupra unui avion fără pilot şi a două parașute luminoase. Prima serie de lovituri încadrează avionul foarte strâns, la fel se întâmplă şi cu a doua serie. Cineva, venind din spate, îmi pune o mână pe umăr şi-mi şoptește complice: "Nu mi-aş dori să fiu în avionul ăsta!" Întorcându-mă, am avut plăcerea să salut un vechi prieten – **căpitan-comandorul Ioan Necşoiu.**

"... 3... 2... 1... Lansare!"

Tragerile se încheie cu o nouă serie de lansări de rachete. Alt divizion, altă echipă de luptă, aceeaşi bucurie a reuşitei.

După lansare, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene, **generalul-locotenent Constantin Gheorghe,** a felicitat întregul personal al Regimentului 17 Rachete Sol-Aer pentru rezultatele obţinute, exprimându-şi satisfacţia produsă de tinereţea echipelor de luptă ale divizioanelor.

BOTEZUL FOCULUI

Pentru patru dintre ofiţerii regimentului, acesta este primul examen de foc. Absolvenţi ai Academiei Forţelor Aeriene, promoţia 1998, ei nu au avut ocazia să execute trageri cu rachetele sol-aer până în prezent. De văzut, mai văzuseră trageri cu complexele de rachete, dar numai pe casete video înregistrate. Iată motivul pentru care îi întreb cum se simt acum, în calitate de artizani ai acestui spectacol. "În sfârşit, mă simt împlinit – spune **locotenentul Irinel Mihăilescu.** Abia acum, după tragerea cu rachete, putem spune că intrăm în rândul rachetiştilor antiaerieni. Regret că a trebuit să aştept 4 ani momentul acesta, dar cred că de acum lucrurile se vor schimba. Sper să venim şi anul viitor la trageri, în poligon!"

"Am muncit mult pentru a participa la trageri în calitate de ofiţer cu dirijarea – mărturiseşte **locotenentul Stelu Porcărin.** Am avut, însă, norocul să întâlnesc oameni cu experienţă, care m-au ajutat enorm. Ţin să mulţumesc, în primul rând, **maiştrilor militari Ion Pihoc** şi **Petre Ecaterinescu.** Teoria o înveţi din cărţi, dar practica – de la oameni".

"Pentru noi este, într-adevăr, o experienţă extraordinară – relatează **locotenentul Victor Tarciuc.** În poligon am mai fost, o dată, când eram cursant al Şcolii de Aplicaţie pentru Artilerie şi Rachete Antiaeriene. Atunci a fost cu totul altceva: am venit, am văzut, am plecat. Acum, lucrurile sunt schimbate: pregătire, antrenamente, responsabilitate. Satisfacţia este, însă, pe măsura eforturilor".

Cel mai fericit este, de departe, **locotenentul Mircea Barac,** deoarece a reuşit să intre în posesia mult râvnitului steguleţ pe care racheta îl "suflă" în amplasament, în momentul lansării. "Cel mai mult mi-a plăcut goana după steguleţ. Când am ajuns la rampa de lansare, se simţea încă mirosul pulberii arse. Măcar pentru atât, şi tot merita să particip la această întrecere. Oricum, steguleţul se află în siguranţă în mâinile mele. Am să-l păstrez cu sfinţenie".

OAMENI ŞI REZULTATE

Regimentul 17 Rachete Sol-Aer şi-a finalizat misiunea în poligon. Aplicaţia tactică cu trageri de luptă s-a încheiat, aşa cum era firesc, cu bilanţul întregii activităţi. **Colonelul Petrică Barbălată,** conducătorul tragerilor, a prezentat rezultatele divizioanelor, ale Centrului de Comandă şi Control, precum şi ale regimentului, pe cele trei categorii de pregătire vizate în această aplicaţie: pregătirea tehnicii, pregătirea personalului şi tragerile de instrucţie. Regimentul 17 Rachete Sol-Aer a obţinut calificativul **"Foarte bine"** la toate capitolele.

Locţiitorul şefului Statului Major al Forţelor Aeriene, generalul Ion Magdalena, în calitatea sa de preşedinte al Comisiei de evaluare, a evidenţiat contribuţia întregului personal participant la reuşita aplicaţiei , arătând că rezultatele foarte bune obţinute de regiment reprezintă dovada elocventă a seriozităţii în pregătire, a profesionalismului fiecărui rachetist, indiferent de specialitatea sau de gradul său.

"Oamenii au muncit din greu pentru a obţine aceste rezultate – mi-a spus **colonelul Victor Filimon,** comandantul Regimentului 17 Rachete Sol-Aer. După părerea mea, aplicaţiile tactice ar trebui să se desfăşoare în dispozitivul de luptă, pentru ca verificările să ia în considerare specificul zonei în care este amplasat regimentul. Dacă am veni în poligon numai pentru executarea tragerilor de luptă, perioada prezenţei noastre aici s-ar reduce semnificativ: de la o lună, la o săptămână. Aceasta înseamnă reducerea costurilor şi, implicit, posibilitatea de a executa mai des trageri de luptă".

Am căutat, în final, să stau de vorbă cu câţiva dintre cei mai buni oameni ai regimentului.

Maiorul Gheorghe Sârbu: "Suntem o echipă. Pentru ca regimentul să obţină rezultate bune, toţi membrii echipei trebuie să-şi sincronizeze eforturile. Noi am reuşit să facem foarte bine lucrul acesta, fapt concretizat în rezultatele obţinute".

Căpitanul Marinel Buşcu: "Aplicaţia a fost o adevărată competiţie: fiecare dintre noi s-a întrecut pe sine însuşi. Am dat tot ce-am avut mai bun. Şi s-a văzut..."

Locotenentul Ion Turburan: "Abia acum, la a doua mea tragere, am înţeles cu adevărat ce înseamnă spiritul de echipă. Oricât de bun ai fi, nu poţi să faci nimic fără ajutorul celorlalţi".

Maistrul militar Aurel Neagoe: "Tragerile de luptă reprezintă examenul suprem al pregătirii rachetiştilor

Trecerea tehnicii regimentului din poziţie de luptă în poziţie de marş

antiaerieni. Astăzi am mai trecut un examen! Al câtelea? Nu mai contează. Dacă va fi să fie ultimul, mă bucur că l-am trecut ca-ntotdeauna: cu capul sus!"

Caporalul Dan Feraru: "Aş vrea să le mulţumesc militarilor în termen pentru modul în care s-au comportat pe durata aplicaţiei. Şi eforturile lor au contribuit la rezultatele regimentului".

Oamenii au început deja să treacă tehnica regimentului din poziţia de luptă în poziţia de marş. Lucrează repede, ca şi când examenul pe care tocmai l-au trecut nu le-a consumat decât o infimă cantitate de energie. Nu este aşa. Oricât s-ar strădui să o ascundă, oboseala li se citeşte pe feţele arse de soare şi de vânt. Oboseala, însă, nu a reprezentat niciodată o piedică în calea profesioniştilor motivaţi, hotărâţi...

Locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU

ZIUA AVIAŢIEI

Luni, 17 iunie 2002, Baza 90 Transport Aerian a fost gazda simpozionului desfăşurat cu prilejul sărbătoririi Zilei Aviaţiei Române.

Au participat cadre din conducerea Statului Major al Forţelor Aeriene, personal navigant şi tehnic în activitate şi în rezervă, membri ai Asociaţiei Române pentru Propaganda şi Istoria Aeronauticii.

Manifestarea s-a constituit într-un bun prilej de rememorare a etapelor străbătute de aviaţia noastră militară şi, cu deosebire, de relevare a locului şi rolului ei în sistemul Forţelor Aeriene ale României, a transformărilor structurale şi de dotare efectuate în cadrul reformei produse până acum, ca şi a celor preconizate a avea loc în viitor.

O comunicare în această direcţie, intitulată "Aviaţia militară – componenta cea mai dinamică şi mai complexă a Forţelor Aeriene. Prezent şi perspective", a fost prezentată de generalul-locotenent Constantin Gheorghe, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene.

Au mai prezentat comunicări directorul Muzeului Aviaţiei, comandorul Paul Sandachi: "Aviaţia română: tradiţie şi contemporaneitate", şi noul comandant al Bazei Aeriene Boteni, comandorul Laurenţiu Simionescu: "Transformările profunde în structura şi dotarea bazelor aeriene, procese definitorii în cursa de integrare în NATO".

Publicăm în aceste pagini sinteze ale comunicărilor respective, care au fost urmărite cu mare atenţie de participanţi.

Pe urmele înaintaşilor

Tradiţia, arăta în cadrul intervenţiei sale comandorul Sandachi, reprezintă, în fapt, acele constante care ne definesc din punct de vedere al evoluţiei fenomenului aeronautic, o sumă de experiente trăite care, corect analizate, pot determina evoluţia pe termen scurt sau lung a aeronauticii, în general, şi a diverselor ei componente, în particular.

Cunoaşterea şi interpretarea justă a tradiţiei fac parte din cultura celor care lucrează în domeniu, a celor care hotărăsc pe ce drum va merge la un moment dat aeronautica.

Evocând rolul şi locul pionierilor aviaţiei noastre în apariţia şi evoluţia noii ramuri a tehnicii, dimensiunea lor universală, consideraţia ce se cuvine acordată mereu şi de către toţi românii celor trei corifei care formează triunghiul de aur al aviaţiei, Traian Vuia, Aurel Vlaicu şi Henri Coandă, la care, ulterior, s-au adăugat noi şi proeminente figuri de inventatori, comandorul Paul Sandachi a făcut o scurtă trecere în revistă a patrimoniului instituţiei pe care o conduce şi care numără peste 50.000 de piese grupate în 27 de colecţii, o bibliotecă cu 30.000 de volume şi publicaţii din domeniul aeronauticii, o impresionantă arhivă tehnică. Un fundament solid pe temeiul căruia s-au elaborat o serie de studii apreciate în ţară şi în străinătate, lucrări de referinţă în domeniul istoriografiei de specialitate care s-au bucurat de o largă şi binemeritată recunoaştere internaţională, materializată în diplome de excelenţă, scrisori de mulţumire de la diferite organisme internaţionale, de la ambasade.

Autorul a reiterat ideea formării de noi specialişti în interpretarea fenomenului aeronautic şi a atras atenţia asupra nocivităţii ce o degajă atitudinea unor dilentanţi care nesocotesc sau minimalizează valorile tradiţionale româneşti.

Evidenţiind importanţa şi interesul ce le prezintă aderarea României la NATO, acţiune de anvergură naţională şi internaţională remarcabilă, considerată ca un moment istoric cu repercusiuni asupra existenţei şi dezvoltării Forţelor Aeriene, vorbitorul a prezentat, în sinteză, tradiţiile româneşti în negocierea şi încheierea unor tratate de o amploare apreciabilă, efectele pe care acestea le-au avut asupra aeronauticii naţionale şi, în special, a aviaţiei militare.

Referindu-se la contemporaneitate, comandorul Sandachi, pornind de la analiza fenomenului militar, a conflictelor celor mai recente din diverse zone ale globului, a punctat câteva idei din care transpare locul tot mai însemnat pe care Forţele Aeriene îl au în evoluţia şi rezolvarea situaţiilor conflictuale şi, de aici, răspunderea pe care factorii de putere o au în asigurarea tuturor condiţiilor de dezvoltare a acestei categorii de forţe armate.

Mutaţii substanţiale în bazele aeriene

Aceasta a fost tema comunicării prezentate de comandorul Laurenţiu Simionescu. De la început, autorul a subliniat că schimbările produse în ultimul deceniu în societatea românească au avut şi au loc într-un context internaţional aflat într-o amplă schimbare, determinată de căderea cortinei de fier, despărţirea unor state pe criterii etnice, reorientarea unor strategii militare naţionale, apariţia unor noi ameninţări la adresa securităţii mondiale.

Vorbitorul s-a referit, totodată, la considerentele financiare care au stat la originea schimbărilor în domeniu.

Deşi conştientizată de către unii militari ca un proces ireversibil, restructurarea a bulversat visuri şi aspiraţii pentru cei mai în vârstă şi a stârnit entuziasmul unui nou orizont pentru cei tineri. Viaţa bazelor aeriene a căpătat pe alocuri valenţele unei curse contracronometru în realizarea unor obiective vitale pentru menţinerea acestor unităţi în rândul celor operaţionale.

Autorul a demonstrat de ce, în pofida unor urmări dure în plan social pentru unii, a rezervelor care mai există, el vede, în final, restructurarea ca un succes.

Un alt şoc este perceput în ceea ce priveşte dotarea cu tehnică. Chiar dacă ritmul înnoirii este marcat de constrângeri bugetare severe, toate bazele aeriene au primit în ultimii ani în dotare tehnică nouă sau modernizată, începând cu aeronavele MiG-21 LanceR şi IAR-330 SOCAT şi continuând cu staţiile radio, sistemele de navigaţie şi de comandă-control.

Acţiunea a fost şi este marcată de hotărâri de mare însemnătate, luate la nivel central, dar şi în cadrul unităţilor şi marilor unităţi, unele cu efecte ce mai stau încă sub semnul neputinţelor – determinate, în special, de restricţiile bugetare –, al neajunsurilor existente într-o infrastructură ce n-a mai cunoscut de o bună perioadă de timp înnoiri.

Căpitan-comandorul Simionescu a făcut, de asemenea, referiri la participarea tot mai amplă a Forţelor Aeriene la activităţi militare internaţionale, activităţi care au necesitat eforturi suplimentare, o evaluare mai corectă a capabilităţilor şi calităţilor oamenilor, o redimensionare a posibilităţilor acestora de a-şi îndeplini misiunile departe de ţară, dislocaţi pe aerodromuri străine şi în condiţii diferite de cele existente în bazele de origine.

De aici şi o nouă trăsătură a restructurării: nevoia de a avea oameni potriviţi, pregătiţi şi motivaţi să facă faţă tuturor acestor solicitări. Nu vom fi mai mulţi, dar va trebui să fim mai buni. Este, după părerea autorului comunicării, singura cale de a deveni ceea ce vrem: o ţară membră NATO cu o armată de profesionişti.

Integrarea în NATO va însemna pentru personalul din Statul Major al Forţelor Aeriene noi provocări. Una va fi legată de asigurarea cadrelor care să îndeplinească funcţiile din statele majore ale Alianţei care vor fi oferite României. Calităţile şi performanţele cerute personalului care trebuie să reprezinte ţara noastră în Alianţă nu vor fi întâlnite la tot pasul în rândul cadrelor din bazele aeriene. Este de aşteptat ca aceste unităţi să-şi trimită în misiuni pe termen lung unele din cele mai pregătite şi mai utile cadre, iar lipsa lor din unităţi se va resimţi, cu siguranţă.

Apoi, va fi nevoie de alte cadre pregătite care să fie interfaţa dintre Alianţă şi comandamentele sau unităţile româneşti care au efective peste hotare. Lucrurile nu vor mai fi reduse la un ofiţer de legătură; numărul acestora va fi, probabil, de ordinul zecilor. De aceea pregătirea personalului pentru integrarea în NATO a intrat în linie dreaptă, trebuie intensificată, lărgită numeric. Vremea încercărilor, a tentativelor a trecut. Pentru cei care au mimat competenţa vin vremuri grele. Încercările ce ne aşteaptă vor cerne rapid valorile reale, iar comenzile bazelor vor trebui să aleagă omul cel mai potrivit pentru multe din funcţiile-cheie sau singulare din unitate.

Un alt aspect semnificativ care marchează activitatea bazelor aeriene legat de integrarea în NATO este operaţionalizarea forţelor. Chiar dacă nu întregul efectiv al unei baze a trecut la norme de muncă similare celor din Alianţă (un exemplu ar fi minimul de 120 ore de zbor pe an), mai devreme sau mai târziu aceasta va deveni o caracteristică generală. Noutatea nu constă doar în diversitatea şi natura misiunilor executate de unităţi, ci şi în modalităţile de executare a acestora. Aplicate timid la început, procedurile şi regulile Alianţei şi-au făcut uşor-uşor apariţia în viaţa bazelor. Desfăşurarea unor activităţi cu folosirea exclusivă a limbii engleze, misiunile de sprijin aerian nemijlocit, zborul pe rută sau cu aparatură NVG nu mai sunt o noutate de căţiva ani. Unul din obiectivele majore ale viitorului pentru cadrele bazelor aeriene este ca aceste relativ recente noutăţi să devină un lucru obişnuit pentru întregul efectiv.

Evaluări temeinice, proiecte curajoase

La începutul intervenţiei sale, domnul general-locotenent Constantin Gheorghe a arătat că toate documentele care se constituie în filozofia de construcţie şi filozofia acţională a aviaţiei militare sunt în curs de refacere, plecând de la doctrină şi ajungând la manualele de zbor, respectiv regulamentele de operaţii. Se modifică, de asemenea, concepţia de conducere. În aceste zile se definitivează concepţia de înzestrare a aviaţiei militare, a Forţelor Aeriene pe termen lung.

În continuare, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene a prezentat dinamica structurii categoriei noastre de forţe armate având ca orizont anul 2007. Au fost nominalizate unităţile şi marile unităţi ce se vor reorganiza sau constitui, mutaţiile ce se vor produce în dispunerea acestora, ca şi în înzestrarea cu tehnică de luptă, fiecare aspect fiind explicat şi argumentat în detaliu. Aceste transformări sunt necesare în perspectiva integrării României în NATO, când, în mod cert, misiunile Forţelor noastre Aeriene vor fi mai complexe şi mai diversificate.

Privitor la modernizarea structurii, s-a arătat că se va ajunge la concentrarea efectivelor numai pe direcţii de acţiune ce vizează elementele luptătoare, operative. Componentele principale de luptă în Forţa Activă vor fi încadrate exclusiv cu profesionişti. Soldaţi nu vor mai exista decât în unităţile teritoriale!

Modificări importante se vor produce în conducerea Forţelor Aeriene. Conducerea administrativă va reveni Statului Major al Forţelor Aeriene, care, pe timp de pace, va gestiona resursele (umane, materiale, financiare) şi va conduce interaga activitate de generare şi operaţionalizare a forţelor necesare îndeplinirii misiunilor în mediul aerian.

Conducerea operaţională se va exercita de către Comandamentul Operaţional Aerian Principal. Pe timp de pace, acesta va conduce forţele şi mijloacele din serviciul de luptă. Va avea în răspundere executarea misiunilor de Poliţie Aeriană, antrenarea forţelor operaţionalizate prin aplicaţii, exerciţii independente sau integrate, cooperarea cu celelalte categorii de forţe, precum şi activităţile de management al spaţiului aerian.

Bugetul Forţelor Aeriene va fi împărţit astfel: 80 la sută pentru forţele active şi 20 la sută pentru forţele teritoriale.

În prezent, eforturile în privinţa dotării sunt orientate spre modernizare, pentru că este mult mai ieftin să modernizezi decât să cumperi tehnică nouă. Aşa procedează majoritatea ţărilor care au trecut la o altă filozofie de mentenanţă, la o altă filozofie tehnică. În următorii ani, până în anul 2004, există presiuni de plată foarte serioase asupra bugetului Statului Major al Forţelor Aeriene, întrucât au fost contractate foarte multe credite externe pentru modernizarea avionului MiG-21 LanceR. Ne trebuie bani mulţi să plătim radarele FPS-117, există, de asemenea, programul SOCAT, prin care vor fi modernizate 24 elicoptere de luptă. Un mijloc de luptă aerian excelent. Important este ca noi să utilizăm acest elicopter la capacitatea lui tehnică, să sporească antrenamentele în toate condiţiile meteorologice, ziua şi noaptea. Armamentele şi muniţiile pe care le utilizează acest elicopter sunt deosebit de scumpe, dar deosebit de eficace.

O sumă importantă, circa 75 milioane de dolari până în 2004, va fi cheltuită pentru revigorarea tehnică şi modernizarea aeronavei MiG-29. Iar între anii 2004–2011 trebuie să cumpărăm radare de joasă înălţime, întrucât FPS-117 permite cercetarea la mare înălţime, de peste 3.000 de metri, sub această altitudine având nevoie de aparatură specială, cea de astăzi fiind învechită şi neperformantă.

Domnul general-locotenent Constantin Gheorghe s-a referit şi la alte categorii de tehnică specifică ce urmează a fi achiziţionată. De pildă, aerodromurile de la Câmpia Turzii şi Bobocu trebuie echipate cu infrastructuri sistem NATO, aşa cum este dotat în prezent aerodromul de la Feteşti. Iar în perspectivă, între anii 2010–2023, Forţele Aeriene se vor înzestra cu aeronave de luptă multirol şi aeronave de transport mediu curier. Deocamdată, până în anul 2007, se intenţionează cumpărarea a încă unui C-130. Referitor la bugetul Forţelor Aeriene, s-a arătat că pentru personal se va cheltui aproximativ 50 la sută, 30 sau 25 la sută va fi repartizat pentru instrucţie şi infrastructură. Respectiv, 5–8 procente pentru infrastructură şi 17–20 procente pentru instrucţie. Iar ceea ce înseamnă 17–20 la sută pentru instrucţie din bugetul Forţelor Aeriene se poate deduce raportându-ne la faptul că, în ultimii 10–12 ani, s-au cheltuit, în medie, între 2 şi 5 la sută. Se va realiza, aşadar, un salt spectaculos în administrarea resurselor pentru instrucţie.

Manifestări în garnizoane

În marile unităţi, instituţiile şi unităţile de aviaţie au avut loc adunări ale personalului în care au fost evocate momente din istoria Aviaţiei Române, s-au elogiat faptele de arme ale celor ce se află la datorie sub Drapel în bazele aeriene.

La Băneşti, din partea Diviziei 1 Aeriene "Siret", s-au depus coroane de flori la monumentul închinat pionierului aviaţiei noastre, inginerul Aurel Vlaicu, şi ridicat pe locul în care, cu 89 de ani în urmă, şi-a găsit sfârşitul în încercarea sa de a traversa Carpaţii.

De asemenea, s-au păstrat momente de reculegere şi s-a adus un pios omagiu celor care şi-au sacrificat viaţa pe altarul Aviaţiei Române, în locurile unde este eternizată memoria lor.

Municipiul Cluj-Napoca a găzduit un miting aerian, la care au evoluat piloţi şi paraşutişti de la aerocluburi ale României. Au participat membri ai Asociaţiei Române pentru Propaganda şi Istoria Aeronauticii, cadre militare în activitate şi în rezervă din localitate şi din zonele limitrofe, un numeros public.

COMEMORAREA UNUI OFIŢER EROU

90 de ani de la prima jertfă în aviaţia română

La 20 iunie s-au comemorat nouă decenii de când a căzut la datorie primul aviator. Soarta a hotărât ca numele lui să fie GHEORGHE CARANDA.

Era din Iaşi şi abia împlinise 28 de ani. Mai întâi a fost ofiţer de infanterie, sublocotenent, apoi, în 1912, când a dobândit gradul de locotenent, a trecut la aviaţie. Se deschisese, pe Dealul Cotrocenilor, o nouă şcoală de piloţaj şi tânărul ofiţer nu s-a lăsat până când nu a obţinut toate aprobările necesare pentru a o urma.

Unul din instructorii de zbor ai şcolii, viitorul general inginer Gheorghe Negrescu, îl remarca, în însemnările sale, ca fiind, alături de locotenentul Chişcăneanu şi sublocotenentul Alexandru Popescu, unul dintre cei mai bine pregătiţi elevi.

Şi cu toate acestea, la un zbor, rupând trenul de aterizare, a fost aruncat din avion, s-a accidentat grav la mâna stângă, dar după vindecare şi-a reluat activitatea de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat.

Când se afla în plin proces de pregătire în vederea brevetării, s-a produs catastrofa. Era 20 iunie 1912, dimineaţa. A decolat cu mare uşurinţă, a lust înălţime, cam până la 150 de metri, şi după ce a străbătut mai bine de un kilometru pe direcţia de zbor, a încercat să execute primul viraj, dar avionul nu a vrut să-l mai asculte. S-a aplecat din ce în ce mai mult pe o aripă şi a intrat în pământ. La contactul dur cu solul, subreda pasăre din metal s-a zdrobit, iar motorul a venit peste pilot, omorându-l. Farman-ul făcuse prima victimă. **"Aviaţia noastră** – nota generalul Negrescu – **a început să-şi plătească tributul de sânge. Bravul, bunul şi entuziastul locotenent Gheorghe Caranda a deschis cu viaţa lui tânără lista".**

În curtea şcolii din Cotroceni, colegii lui i-au înălţat, spre vesnică amintire, un monument care va aminti totdeauna prin slovele dăltuite sub aripile vulturului simbol al celor ce străbat cărările văzduhului de Gheorghe Caranda, care **"la naşterea AVIAŢIEI ROMÂNE a botezat-o prin sângele său de erou".** Acolo, deunăzi, când cronica anilor a consemnat nouă decenii de la jertfa lui Caranda, un grup de membri ai A.R.P.I.A., filiala Bucureşti, au depus o coroană de flori în amintirea lui.

Despre scurta şi eroica viaţă a locotenentului Caranda a vorbit comandorul (r) Vasile Iurăşcu.

Numele lui Gheorghe Caranda este primul înscris pe Monumentul Aviatorilor din Capitală.

Moment de bilanţ în bazele destinate instrucţiei centralizate a militarilor în termen: evaluarea şi repartiţia la unităţi

CEA DE-A TREIA "PROMOȚIE" S-A PREZENTAT LA POSTURI

Sfârşitul lunii iunie a coincis cu un eveniment deosebit de important în viaţa celor patru baze de instrucţie centralizată din subordinea Statului Major al Forţelor Aeriene: evaluarea militarilor în termen din cea de-a treia "promoţie" de instruire centralizată şi repartiţia acestora în unităţile beneficiare. După circa patru luni de pregătire intensă, militarii în termen au fost examinaţi la principalele categorii de instrucţie – generală şi de specialitate – şi, în funcţie de rezultatele obţinute, au fost repartizaţi la noile unităţi, unde vor executa, timp de opt luni, fie serviciu de pază, fie serviciu de luptă permanent.

Despre semnificaţia acestui moment şi despre principalele concluzii desprinse din activitatea de evaluare a recentei serii de "absolvenţi" ai bazelor de instrucţie centralizată am dialogat pe larg cu **domnul colonel Pavel Cociobanu, şef de birou în cadrul Secţiei planificare, coordonare, sinteză şi pregătire de comandament din Statul Major al Forţelor Aeriene.**

Premisele succesului

– Pentru început, domnule colonel, vă rog să punctaţi elementele de noutate ale actualului sistem de instruire a militarilor în termen.

– După cum se ştie, de la 1 iulie 2001, în cadrul Statului Major al Forţelor Aeriene s-a trecut la pregătirea militarilor în termen în baze destinate instrucţiei centralizate, care funcţionează pe lângă şcolile de aplicaţie şi au o durată de patru luni. Bazele de instrucţie centralizată au state de organizare proprii, dispun de comandanţi şi instructori cu multă experienţă şi au la dispoziţie material didactic şi o bază tehnico-materială adecvată specificului armei şi specialităţii respective (aviaţie, radiolocaţie, artilerie şi rachete antiaeriene, transmisiuni, geniu etc.). Principalele categorii de instrucţie sunt: **instrucţia militară generală** (instrucţia tragerii cu armamentul de infanterie, educaţia fizică, instrucţia specifică armelor, cunoaşterea legilor şi regulamentelor); **instrucţia militară de specialitate** (cunoaşterea şi exploatarea tehnicii militare de bază din înzestrarea armei sau specialităţii militare respective, instrucţia tragerii cu armamentul de pe tehnica de luptă, antrenament pentru formarea, perfecţionarea şi menţinerea în exploatare a armamentului, tehnicii de luptă şi materialului specific); **instrucţia tactică** (generală şi de specialitate). Practic, instruirea se desfăşoară pe trei module, şi anume: **modulul I –** formarea iniţială a militarului, cu durata de trei săptămâni; **modulul II –** formarea militarului ca luptător individual, cu durata de patru săptămâni; **modulul III** – formarea militarului ca specialist, cu durata de şapte săptămâni. Dar cele mai importante elemente de noutate mi se par a fi **fişele de evaluare** ale militarilor în termen şi **evaluarea însăşi** la sfârşitul celor patru luni de pregătire centralizată.

– Vă rog să vă referiţi, pe scurt, la fişele de evaluare. Ce sunt acestea, ce conţin, la ce folosesc?

– Potrivit precizărilor formulate de Statul Major General, la sfârşitul perioadei instrucţiei de bază, timp de o săptămână, se execută, în toate bazele de instrucţie centralizată, verificarea tuturor militarilor de ciclul întâi, în scopul evaluării nivelului de cunoştinţe acumulate şi al deprinderilor formate. Evaluarea fiecărei discipline de instrucţie se face cu note de la 1 la 10, în funcţie de cunoştinţele însuşite şi deprinderile formate în raport cu obiectivele şi standardele stabilite. Evaluarea se face prin calcularea mediei aritmetice a notelor obţinute la disciplinele de instrucţie din cadrul acesteia. Media generală se determină ca fiind media aritmetică a mediilor realizate la toate categoriile de instrucţie. În final, se stabilesc trei niveluri de pregătire a militarilor în termen, şi anume: **nivelul 1** (dacă îndeplineşte simultan următoarele cerinţe: media generală – cel puţin 8,50; la toate categoriile de instrucţie – cel puţin media 8; la toate disciplinele de instrucţie – cel puţin nota 7); **nivelul 2** (dacă îndeplineşte simultan următoarele cerinţe: media generală – cel puţin 7,50; la toate categoriile de instrucţie – cel puţin media 7; la toate disciplinele de instrucţie – cel puţin nota 6); **nivelul 3** (dacă îndeplineşte simultan următoarele cerinţe: media generală – cel puţin 6,50; la toate categoriile de instrucţie – cel puţin media 6; la toate disciplinele de instrucţie – cel puţin nota 5). Militarul care nu îndeplineşte cel puţin cerinţele **nivelului 3** este declarat "RESPINS" şi va fi reverificat după o perioadă de două săptămâni de instrucţie suplimentară. Nivelul de adaptabilitate la **rigorile vieţii militare** va fi evaluat pe baza observaţiilor făcute pe timpul desfăşurării instrucţiei şi a tuturor activităţilor la care a participat militarul. Acesta va fi apreciat cu unul din calificativele: "FOARTE BUN", "BUN", "CORESPUNZĂTOR" şi "NECORESPUNZĂTOR", iar calificativul va fi consemnat, de asemenea, în fişa de evaluare. Fişele cu rezultatele obţinute la verificarea de la sfârşitul perioadei instrucţiei de bază sunt trimise unităţilor în care au fost repartizaţi militarii şi vor fi păstrate la arhivă timp de 10 ani. Verificarea se face de către o comisie compusă dintr-un număr de membri stabilit în raport cu numărul de militari care trebuie evaluaţi, numărul de discipline, categorii de instrucţie şi specialităţi militare. **Preşedintele** comisiei de evaluare se numeşte, în principal, din rândul şefilor de direcţii şi servicii, al şefilor de secţii şi comandanţilor de şcoli de aplicaţii. Membrii comisiilor sunt numiţi din rândul cadrelor şi militarilor angajaţi pe bază de contract (instructori) din bazele de instrucţie, al cadrelor din şcolile de aplicaţii, precum şi al marilor unităţi şi unităţilor beneficiare (cel puţin câte un membru). De notat şi faptul că fişele de evaluare se vor completa şi ţine la zi şi după terminarea perioadei instrucţiei de bază, acestea consemnând nivelul de instruire realizat, gradul de îndeplinire a atribuţiilor funcţionale şi nivelul de adaptabilitate al militarului la rigorile vieţii militare. La mutarea militarului în altă unitate, fişa lui de evaluare va fi trimisă noii unităţi.

Descifrând tainele alfabetului Morse

Pregătire pentru... dialog la distanţă

Rezultate bune [i foarte bune, nici un -respins®

– Domnule colonel, care sunt, concret, rezultatele obţinute la verificările de evaluare pentru militarii celei de-a treia serii de pregătire centralizată?

– În general vorbind, acestea sunt bune şi foarte bune, neexistând nici un militar "RESPINS". Procentual, din efectivele evaluate, 34,65 la sută din militarii în termen din bazele centralizate au corespuns exigenţelor pentru nivelul 1, 50,10 la sută pentru nivelul 2 şi 15,25 la sută pentru nivelul 3. De remarcat, în mod deosebit, comportarea militarilor care s-au pregătit în specialitatea de conducători auto, aceştia fiind apreciaţi, în proporţie de sută la sută, la nivelul 1 de evaluare – au obţinut, toţi, permisul de conducere auto şi au îndeplinit cu calificative foarte bune şedinţele de tragere cu armamentul de infanterie. Considerăm rezultatele la evaluare ca fiind în concordanţă cu nivelul real de cunoştinţe şi deprinderi al celor evaluaţi, cu exigenţele examinatorilor, între care s-au aflat şi reprezentanţi ai unităţilor beneficiare.

– Ce concluzii de ordin teoretic şi practic se pot desprinde de aici, domnule colonel?

– Multe, foarte multe. Mai întâi, trebuie spus că, dacă vom compara aceste rezultate cu cele obţinute în primele două serii de instrucţie centralizată, cele de acum sunt mult mai bune. A crescut sensibil numărul militarilor apreciaţi la nivelul 1 de pregătire şi, ceea ce este foarte important, a scăzut la zero numărul celor respinşi. Toate aceste succese au explicaţiile lor. S-a acumulat mai multă experienţă, instructorii au fost mai bine motivaţi, selecţia lor s-a făcut mai riguros, s-a îmbunătăţit şi modernizat baza tehnico-materială a instrucţiei. Referitor la calitatea instructorilor, aceasta a crescut considerabil şi prin fluxul de cadre foarte bine pregătite, rezultat în urma restructurărilor şi reorganizărilor din unele unităţi şi formaţiuni din organigrama Forţelor Aeriene. Acum, în bazele de instrucţie centralizată, încadrarea este de sută la sută, iar majoritatea instructorilor sunt foarte tineri, excelenţi specialişti şi pedagogi. Acumulări importante în plan calitativ s-au făcut şi prin multiplele corecţii "din mers" pe parcursul celor trei serii de pregătire. Concret, selecţia celor trimişi la baze a fost mai exigentă, s-au operat modificări de substanţă în algoritmul zilnic de instrucţie, în favoarea activităţilor practice, au fost mai bine folosiţi militarii angajaţi pe bază de contract pregătiţi pe filieră indirectă, mai intens utilizată baza tehnico-materială specifică armelor şi specialităţilor din cadrul categoriei de forţe. Considerăm, de asemenea, că s-au făcut progrese semnificative în întărirea ordinii şi disciplinei militare, în gestionarea eficientă a timpului de pregătire. Toate acestea ne dau certitudinea că viitoarea serie, cea de-a patra, va beneficia de condiţii şi mai bune de pregătire, în primul rând de experienţa acumulată până acum, de prezenţa în cadrul subunităţilor a unor instructori foarte bine pregătiţi din toate punctele de vedere. Şi nu pot încheia fără a sublinia importanţa covârşitoare a implicării directe, responsabile, în procesul de instrucţie şi în activitatea de evaluare a rezultatelor a beneficiarilor înşişi, a comandanţilor şi instructorilor din unităţile şi şcolile de aplicaţie care primesc militari în termen pentru îndeplinirea serviciului de pază sau a serviciului de luptă permanent. Chiar dacă, în perspectivă, se vor realiza unificarea şcolilor de aplicaţie şi a bazelor de instrucţie şi dispunerea lor într-o singură locaţie, deocamdată mergem pe sistemul actual şi ne vom preocupa de continua lui îmbunătăţire şi eficientizare. Şi ne gândim, în primul rând, la materializarea ideii ca din comisiile de evaluare să facă parte, în majoritate, reprezentanţi ai unităţilor beneficiare, fapt ce ar asigura nu numai obiectivitate deplină în aprecierea rezultatelor, ci s-ar constitui şi într-un element de, să-i zicem, critică pozitivă la adresa instructorilor din baze. Armata, Forţele Aeriene au nevoie de profesionişti desăvârşiţi, iar bazele de instrucţie centralizată pot asigura cu succes această cerinţă imperioasă.

– Vă mulţumesc mult, domnule colonel, şi-mi exprim convingerea că viitoarea noastră convorbire, de peste patru luni, va aduce noi elemente de certitudine, de progres.

Convorbire realizată de colonel (r) NICOLAE RADU

Infrastructură modernă în Baza Aeriană Câmpia Turzii

Începând cu luna aprilie a.c., în Baza Aeriană Câmpia Turzii se desfăşoară activităţi genistice complexe, ce au ca scop modernizarea infrastructurii aerodromului. Se vor executa, printre altele, platforme pentru elicoptere şi avioane de transport, un drum de legătură, "bretele" interioare. Suprafaţa totală a lucrării va fi de 16.700 metri pătraţi.

Forţele şi mijloacele implicate în derularea acestor activităţi fac parte din Regimentul 70 Geniu şi Compania 297 Geniu.

Colonelul Titi Muzaş, şef birou în Statul Major al Forţelor Aeriene, ne-a mărturisit că "activitatea este complexă şi presupune un volum foarte mare de muncă. Trebuie excavaţi 12.000 metri cubi de pământ şi transportaţi aproape 10.000 metri cubi de material de balastieră. Se lucrează intensiv. Se foloseşte orice oră bună de lucru. Trebuie să respectăm termenul de finalizare al lucrării, care este în octombrie".

Maiorul Leonard Glod, comandantul detaşamentului, ne-a explicat că "lucrările sunt executate de 18 cadre militare şi 40 de militari în termen, ce au la dispoziţie basculante, excavatoare, rulouri, camioane şi un autoatelier. Şantierul arată ca un furnicar în care fiecare ştie ce, când şi cum trebuie făcut. Până acum s-au excavat şi cărat 6.500 metri cubi de pământ. De asemenea, s-au pus în <<operă>> 2.000 metri cubi de balast şi nisip. Lucrările se desfăşoară conform planificării, iar pentru a menţine acest ritm este foarte important să nu avem probleme cu utilajele!"

La Câmpia Turzii, genieştii dau din nou măsura vredniciei lor, lucrând din greu inclusiv în aceste zile când temperatura la sol atinge valori incredibile. **(C.P.)**

Zbor intens la Feteşti

La Baza Aeriană Feteşti se zboară intens. Starturi de zi şi de noapte. Noutăţile ni le comunică **comandorul Chirilă Paneş.** Astfel, grupul de tineri piloţi din promoţia 1999, care a făcut iniţierea pe avionul MiG-21 LanceR, după şapte ieşiri fiecare, la Centrul 95 de Trecere pe Avioane Supersonice din garnizoana Bacău, a urmat un program intensiv la Feteşti. Instructori, alături de cel ce ne-a comunicat aceste informaţii, le-au fost **căpitan-comandorii Victor Strâmbeanu, Emil Dulman, locotenent-comandorul Gheorghe Stancu.** Nu demult, patru dintre ei au executat zbor în simplă comandă: **locotenenţii Răducu Moise, Bogdan Boţescu, Gabriel Gheorghe, Robert Zomoniţă.** Zomoniţă fiind din promoţia 1997 şi cunoscut cititorilor noştri, în special din reportajul publicat recent, în care am relatat despre experienţa sa de doi ani de zile în formarea ca pilot de vânătoare în Franţa.

Totodată, la Feteşti se zboară şi noaptea. Au trecut la zborul de noapte pe LanceR **căpitan-comandorul Emil Dulman** şi **locotenent-comandorii Gheorghe Stancu, Eugen Matache, Iulian Vasile, Neculai Bucur,** primii doi obţinând şi calitatea de instructori de zbor noaptea "în normale", ei continuând activitatea cu ceilalţi piloţi din escadrilă.

Piloţii menţionaţi ne vor reprezenta la COOPERATIVE KEY 2002, care se va desfăşura în toamna acestui an în Franţa, iar în prezent îndeplinesc misiuni complexe în cadrul aplicaţiei CO-OPERATIVE-PARTNER 2002. **(P.B.)**

MiG-21 LanceR

Amplă cronică a vitejiei

În ciclul "Veterani pe drumul onoarei şi jertfei" a apărut o nouă lucrare, intitulată **"ULTIME MĂRTURII. 1940–1945",** şi lansată recent la Cercul Militar Naţional.

Realizată de Asociaţia Naţională a Veteranilor de Război, sub îndrumarea nemijlocită a preşedintelui acesteia, generalul (r) Marin Badea Dragnea, cartea aduce, faţă de volumele anterioare, o serie de noutăţi în forma şi fondul de abordare a vastei problematici ce a reprezentat-o cea mai mare conflagraţie a secolului trecut.

Astfel, aria colaboratorilor a fost extinsă de la veteranii de război din ţară, la cei aflaţi în diaspora, la urmaşii tuturor acestora (soţii, copii, rude, cunoscuţi etc.), ca şi la aceia aparţinând minorităţilor naţionale. "Se reface astfel – cum subliniază liderul naţional al asociaţiei, generalul (r) Dragnea – întregul ca şi unitatea ce a caracterizat de la început lupta pentru idealul de libertate şi suveranitate a pământului pe care se născuseră cu toţii". Faptele sunt prezentate, pe lângă preocuparea pentru oglindirea laturii militare sau politico-militare a războiului, şi în alţi parametri, cum ar fi: problemele psihice ale luptătorului, ca şi ale colectivităţii căreia îi aparţine, importanţa şi rolul factorului religios, comportamentul militarilor români în teritoriile vremelnic ocupate, raporturile cu armatele aliate, solidaritatea ostăşească, dramatismul vieţii în prizonierat etc.

În paginile lucrării, regăsim foşti combatanţi din Forţele Aeriene Militare ale României. Aviatori şi artilerişti antiaerieni consemnează momente memorabile, de mare încărcătură psihică ori cu efecte uimitoare în balanţa acţiunilor de luptă.

Este cazul căpitanului (r) prof. univ. Gheorghe Pârnuţă, pe front observator aerian în Escadrila 19 Observaţie, al renumiţilor comandor (r) ing. Dan Stoian, pilot în Grupul 6 Bombardament, general de flotilă aeriană (r) prof. Mircea Acojocăriţei, comandantul Escadrilei 115 Legătură, Ion Petrescu, general-maior (r) Vasile Gavriliu, comandantul Escadrilei 56 Vânătoare, cavaler al Ordinului "Mihai Viteazul", plecat de curând dintre noi, general de brigadă (r) Gheorghe Vasilescu, căpitan (r) Crăciun Sălăjan şi lui Dumitru Radu, ultimii doi trimiţându-şi memoriile tocmai din S.U.A., unde s-au stabilit după război.

Contribuţia Forţelor Aeriene ale României la victoria Naţiunilor Unite în cel de al doilea război mondial este amplu şi temeinic argumentată. **(Petre BÂNĂ)**

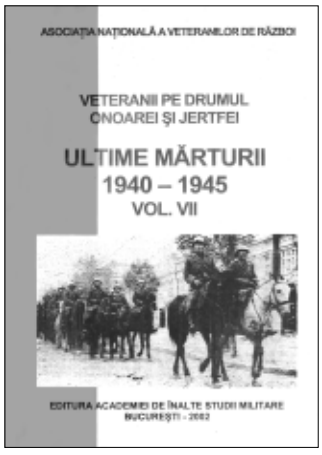
ASOCIAŢIA NAŢIONALĂ A VETERANILOR DE RĂZBOI
VETERANII PE DRUMUL ONOAREI ŞI JERTFEI
ULTIME MĂRTURII
1940 – 1945
VOL. VII
EDITURA ACADEMIEI DE ÎNALTE STUDII MILITARE BUCUREŞTI - 2002

Premiul pentru poezie "Ion Şiugariu"

Sala Bizantină a Cercului Militar Naţional a fost gazda decernării premiului pentru poezie "Ion Şiugariu". Aflată la a treia ediţie, gala s-a bucurat de participarea unui public numeros.

În concurs au intrat manuscrisele a 30 de participanţi. Acestea au fost examinate de un juriu în cadrul căruia s-au aflat, printre alţii, Lucia Soreanu, soţia poetului Ion Şiugariu, şi Eugen Uricaru, preşedintele Uniunii Scriitorilor din România.

Înaintea festivităţii de decernare a premiului, mai mulţi invitaţi au evocat momente din viaţa şi creaţia poetului şi eseistului Ion Şiugariu, decedat pe front, în cel de-al doilea război mondial.

Câştigătorul de anul acesta al galei a fost tânărul **Gabriel Berceanu,** elev în clasa a X-a la Liceul Mihai Eminescu din Călăraşi. Premiul, în valoare de 1.000 euro (unul din cele mai consistente în domeniu, la nivel naţional), a fost oferit de doamna Lucia Soreanu. Au mai fost nominalizaţi Gabriela Cucu, Andreea Şarcan şi Marius Cârnaci.

Fericitul câştigător, Gabriel Berceanu, a spus, gâtuit de emoţie: "pentru zece poezii mari, am scris sute de poezii mediocre". **(C.P.)**

Paza şi securitatea obiectivelor

La începutul lunii iunie, s-a desfăşurat o convocare având ca temă metodologia organizării, pregătirii şi executării serviciului interior la depozitele de armament, muniţii şi materiale din subordinea Statului Major al Forţelor Aeriene.

Activitatea a fost condusă de **colonelul Dumitru Costache, comandorul Gigel Radu, locotenent-colonelul Ion Bidilică** şi **maiorul Viorel Helmeşan,** din comandamentul Statului Major al Forţelor Aeriene.

Convocarea s-a desfăşurat pe durata a trei zile şi la ea au participat comandanţii unităţilor de profil. Prima zi a fost destinată abordării problemelor legate de executarea serviciului interior, pază şi intervenţii. În cea de-a doua şi a treia zi s-au prezentat elemente de logistică, armament şi muniţii, respectiv de evidenţa, mânuirea şi păstrarea acestora.

Convocarea a cuprins, printre altele, prezentarea documentelor pe linia serviciului de pază şi intervenţie la obiective, elemente de psihologie, organizarea şi pregătirea serviciului de permanenţă, pază şi intervenţie la depozitul de armament, muniţii şi materiale.

La partea practică, **comandorul Ştefan Ionaşcu ,** comandant de unitate, a prezentat un exerciţiu demonstrativ privind modul de acţiune a personalului pazei şi a subunităţii de intervenţie în caz de atac la obiectiv, concomitent cu stingerea unui incendiu.

Ultima activitate de acest gen s-a desfăşurat în urmă cu cinci ani. Ca urmare, această convocare a fost extrem de utilă pentru aprofundarea conceptelor teoretice şi practice de menţinere a stării de operativitate, asigurarea pazei şi securităţii obiectivelor, respectării ordinii interioare în vederea uniformizării acestor activităţi. **(C.P.)**

Studenţi militari în zbor inaugural la Ghimbav

Pe aerodromul din Ghimbav a început anul de zbor pentru studenţii din anul I al Academiei Forţelor Aeriene "Henri Coandă".

Cei 17 "boboci" au primit "botezul aerului" pe avioane-şcoală IAK-52, fabricate de AEROSTAR Bacău, aflate în dotarea Escadrilei 21 Aviaţie Şcoală. "Botezul" a fost făcut de piloţi-instructori binecunoscuţi în aviaţia română, cum sunt **comandorii Ioan Văetuş, Ştefan Dumitrache, locotenent-comandorii Dumitru Stan, Ionel Vârgolici, George Stanciu.**

Exerciţiile de zbor au avut drept scop principal testarea aptitudinilor de rezistenţă fizică şi psihică ale studenţilor şi aclimatizarea cu zborul, acestea desfăşurându-se sub permanenta coordonare a comandantului Academiei, **generalul de flotilă aeriană dr. Constantin Zaharia.**

Coincidenţa a făcut ca inaugurarea anului de zbor să aibă loc în prezenţa **generalului-locotenent Sergio Triches, comandantul Şcolilor de Aeronautică Militară din Italia,** aflat în vizită de lucru la Academia Forţelor Aeriene, vizită executată în scopul schimbului reciproc de informaţii privind reforma învăţământului militar din cele două ţări.

Cu această ocazie, generalul italian a declarat: **"Vizita noastră de lucru a fost într-adevăr productivă şi ne-a făcut să credem că putem îmbunătăţi şi dezvolta prietenia dintre forţele aeriene din ţările noastre şi schimbul de experienţă, nu doar la nivel superior, ci şi între cursanţi. Mă bucur că mi s-a oferit ocazia excepţională de a-i vedea pe aceşti tineri, pe care îi felicit, la primul lor zbor".**

La rândul său, comandantul Academiei Forţelor Aeriene, generalul de flotilă aeriană dr. Constantin Zaharia, a subliniat faptul că dislocarea Escadrilei de Aviaţie Şcoală de la Focşani la Braşov şi intrarea acesteia în subordinea Academiei erau absolut necesare instituţiei de învăţământ pe care o conduce, întrucât, **"în acest fel, Academia capătă consistenţă, putându-şi dezvolta două subsisteme, unul de învăţământ şi celălalt de formare a piloţilor, alcătuind un întreg",** ceea ce înseamnă un sistem mai eficient de formare a viitorilor luptători aerieni, de formare a unor adevăraţi profesionişti.

IAK-52

Maior DINU DUMITRU

Prin programul F-22 RAPTOR, Forţele Aeriene ale Statelor Unite ale Americii vor înlocui, începând cu anul 2005, avioanele F-15 EAGLE. Prima idee de construire a unui astfel de avion a apărut în 1981, conceptul fiind definit abia în 1983. Companiile Lockheed Martin şi Northrop au creat prototipurile YF-22 şi YF-23. În aprilie 1991, compania Lockheed, căreia între timp i s-au alăturat General Dynamics şi Boeing Military Airplanes, a câştigat competiţia pentru producerea aeronavei.

F-22 RAPTOR este un avion destinat cuceririi supremaţiei aeriene. Tehnologia specifică utilizată pentru producerea modelului este una de vârf. Astfel, F-22 este primul avion la care sistemul de control al zborului este complet computerizat, fără a avea un sistem electric sau mecanic de rezervă. Avioanele F-22 aflate în zbor au posibilitatea să facă schimb de informaţii despre ţintă şi misiuni, fără a fi necesară comunicarea vocală între piloţi. Radarele de la bord sunt de tip multimod, cu antene active ce balează electronic fasciculul de unde electromagnetice.

F-22 are capabilitatea de a executa misiuni aer-aer, dar, la nevoie, înzestrat cu armament specific, poate executa şi misiuni aer-sol.

CARACTERISTICI TEHNICE

Motoare:.. 2 turbopropulsoare General Electric F 119-PW-100;
Lungime ..... 18,9 m;
Înălţime ..... 5,05 m;
Anvergură ....13,56 m;
Greutate gol ..... 14,4 t;
Greutate maximă la decolare (echipat) ..... 27,2 t;
Greutate armament ..... 9 t;
Viteză maximă ..... Mach 1,5;
Viteză maximă cu postcombustie ..... Mach 2;
Plafon practic ..... 16.000 m;
Rază de acţiune (aer-aer) ..... 3.200 km

S-a lăsat cortina peste cea de-a 17-a Cupă Mondială la fotbal

BRAZILIA – AL 5-LEA TITLU DE CAMPIOANĂ A LUMII

Aşadar, s-a lăsat cortina peste cea de-a 17-a Cupă Mondială la fotbal, desfăşurată, în premieră, în două state asiatice – Coreea de Sud şi Japonia. Aşa cum era de aşteptat, a învins, şi de această dată, fotbalul spectacol, fotbalul "născut", şi nu făcut. Mai simplu, a învins BRAZILIA lui **Scolari,** a învins SELEÇAO! Au învins cei mai buni, într-o finală magnifică, în care învinsa, GERMANIA lui **Rudi Völler,** s-a ridicat, nu o dată, la valoarea partenerei ei de joc, dar, din păcate, Oliver Kahn, cel mai bun portar al turneului, a gafat omenește în faţa celui mai bun fotbalist al Mondialului 2002, inegalabilul Ronaldo.

Într-o ierarhie pe care absolut nimeni n-a ghicit-o înainte de fluierul de începere al primei partide din această ediţie, locul al treilea, pe podiumul de premiere este ocupat pe merit, de TURCIA, învingătoare cu 3–2, în "finala mică", în faţa Coreei de Sud, revelaţia actualei ediţii, echipă care a eliminat, chiar dacă şi cu ajutorul arbitrilor, team-uri precum Portugalia, Italia şi Spania! Să mai reamintim că, între primele opt echipe ale momentului, s-au mai aflat nume mai noi în fotbal, precum S.U.A., Senegal şi Japonia. În schimb, echipe cu veleităţi, unele chiar deţinătoare ale titlului mondial, au părăsit competiţia încă din faza grupelor, cum este cazul Franţei, laureată în 1998, învinsă de Senegal şi Danemarca. I-au fost colege de suferinţă Argentina, dublu campioană mondială, Rusia, Portugalia, Polonia, mai apoi Suedia, Belgia, Italia, Spania, Anglia. O "cernere" nu neapărat valorică, însă nici exclusiv conjuncturală, având în vedere prestaţiile foarte bune ale africanilor şi asiaticilor şi ale unor echipe calificate de prea puţine ori la o ediţie finală de asemenea anvergură – avem în vedere Costa Rica, Ecuador, Camerun, Africa de Sud.

Dar, trebuie să recunoaştem, oricât de mult ne-au plăcut cele 64 de meciuri din Coreea de Sud şi Japonia, oricât de gustate au fost surprizele, oricât de picante "gafele" arbitrilor, parcă ceva ne-a lipsit, ceva ne-a întristat. Şi acest **ceva** este lipsa tricolorilor noştri de la festinul final al mondialelor. Dintr-o eroare umană, de înţeles, şi dintr-un capriciu al destinului, **România** a lipsit, NEMOTIVAT şi NEMERITAT, de la cea de-a 17-a Cupă Mondială la fotbal. Şi lipsa noastră din Coreea de Sud şi Japonia este cu atât mai regretabilă – şi mai dureroasă! – cu cât, dacă ne-am fi calificat, în locul Sloveniei, am fi avut şanse mari, şanse reale, de a depăşi grupele de calificare şi a ajunge, poate, în primele opt sau chiar în primele patru echipe ale lumii!

Însă ce a fost – a fost. Să privim înainte, vor veni alte şi alte ediţii finale, alte şi alte prilejuri de a ne demonstra şi confirma valoarea, competitivitatea. Şi cel mai apropiat prilej este Campionatul European din 2004, ale cărui jocuri de calificare vor demara chiar în toamna acestui an.

NICOLAE RĂDULESCU

Steaua – pregătiri pentru noul sezon competiţional

Cu numai o săptămână în urmă, am consemnat prima schimbare majoră la echipa Steaua: în locul lui Victor Piţurcă a fost numit **antrenor Cosmin Olăroiu.** Un antrenor care, deşi tânăr, şi-a confirmat valoarea în ediţia trecută de campionat, cu echipa F.C. Naţional, pe care a "urcat-o" pe locul secund. Sperăm să confirme şi cu Steaua, iar rezultatele obţinute să fie de excepţie.

Primele măsuri pe care Cosmin Olăroiu le-a întreprins au fost legate de definirea lotului cu care va aborda noua ediţie de campionat. Astfel, s-a organizat un trial pentru a alege ultimii jucători care se vor alătura celor 19 deja incluşi în lotul "militar". Printre jucătorii testaţi s-au aflat şi nume cunoscute precum Luca, Bordeeanu, Paraschiv, Ogăraru sau Nae. A fost testat şi un atacant camerunez, Herman Dongmo, dar evoluţia ştearsă a acestuia l-a determinat pe noul tehnician stelist să renunţe la serviciile sale. Conducerea grupării din Ghencea caută în continuare un "vârf" de valoare, care să întregească ofensiva, alături de Adrian Neaga şi Claudiu Răducanu. Şi dacă tot am vorbit de achiziţii, pe lista "urmăriţilor" de clubul stelist se află Dossey sau Vintilă, Gigel Coman, Ovidiu Petre, Baştină, Bogdan Andone, Mozacu, Tănasă şi Cursaru.

Cu lotul pe care îl are la dispoziţie în acest moment, Cosmin Olăroiu se va deplasa la Forban, pentru a efectua un cantonament montan cu durata de 12 zile. Va urma un turneu de pregătire în Anglia.

CONSTANTIN PREDA

INFO-SPORT ■ INFO-SPORT ■ INFO-SPORT ■ INFO-SPORT ■ INFO-SPORT

■**Campionatul Mondial Militar de Orientare, ediţia 2002**, s-a desfăşurat în **Austria**. În echipa de sportivi care a reprezentat Armata Română s-au regăsit şi militari din Forţele Aeriene: locotenent-comandorul Emil Hecico, militarul angajat Radu Zete, soldatul Ciprian Pop şi soldatul Gabriel Lixandru. Cei patru, alături de trei colegi de la Forţele Terestre, au ocupat un merituos loc 14 (în concurs s-au aflat 28 de echipe). În proba de ştafetă, militarii români au venit pe locul 23 (din 55 de competitoare). Iar la individual, Radu Zete, radiolocatoristul nostru, a ocupat locul 7 (din 200 de participanţi).

■**În Elveţia**, s-au desfăşurat **Campionatul Mondial Militar de Maraton** şi **cursa de 100 km pentru patrulele militare**. La maraton, echipa României, reprezentată de maistrul militar Mirică Laurenţiu, a ocupat locul 4 (din 14 echipe participante).

La fabuloasa cursă de 100 km a patrulelor militare, echipa noastră, formată din fraţii Iosif şi Francisc Saroşi, a ocupat locul doi. Iosif este maistru militar în Forţele Aeriene, iar Francisc – plutonier în Forţele Terestre. Performanţa celor doi este cu atât mai mare, cu cât în concurs s-au înscris peste 100 de echipaje.

■**În perioada 28 mai – 4 iunie, localitatea germană Schondorf** a găzduit **Jocurile Sportive Europene pentru Tineret**, la care au luat parte, pe lângă reprezentanţii ţărilor bătrânului continent, şi cei ai S.U.A. România a participat cu peste 100 de copii şi tineri, mulţi dintre ei fiind fii şi fiice ale cadrelor militare din Statul Major al Forţelor Aeriene. Ai noştri au concurat la 10 discipline sportive, reuşind să se claseze pe locul 6 în ierarhia stabilită după terminarea întrecerilor între cele 13 loturi reprezentative. Toate acestea nu ar fi fost posibile fără sprijinul nemijlocit al Ministerului Educaţiei şi Cercetării, al Casei de Economii şi Consemnaţiuni şi al AUTOROM.

Următoarele Jocuri Sportive Europene pentru Tineret se vor desfăşura în 2003, în Franţa, la Tulle.

Redacţia "CER SENIN"
Şoseaua Bucureşti-Ploieşti, km 10,5, sector 1, Bucureşti
Telefon/Fax: **01/231. 53. 82**
E-m@il: **cersenin@roaf.ro**
B 222.02; C 1011.00

REDACTOR -ŞEF:
comandor DUMITRU AMARIEI;

SECRETAR GENERAL DE REDACŢIE:
căpitan CRISTIAN PREDA;
REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
LUCIAN TEODORESCU,
IONEL IONIŢĂ;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU;
ADMINISTRATOR:
sergent-major ANGELICA CIOBÎCĂ

TIP~RIT LA C.C.A. INTACT S.A.